

mærksom paa, at dette Tal, 1,700 Kr., refererer sig til den sidste Periode, det sidste Regnskabsaar, altsaa til Aar 1901, men siden da havde Lodsindtægterne været synkende, saa at en Lodspart i Perioden fra 1. Oktober 1901 til 1. Oktober 1902 kun udgør 1,452 Kr. 77 Øre. Hvad særlig angaar Forholdene ved Helsingør og Dragør Lodserier skal jeg bemærke, at det er meget tvivlsomt, om det er muligt, eller i hvert Fald tilraadeligt, at indskrænke Antallet af de overordnede Funktionærer ved Lodsvesenet. Og selv om vi tænke os, at en saadan Indskrænkning var mulig eller tilraadelig, vilde dette paa ingen Maade være af Interesse for Lodserne, idet hele Lodsfortjenesten udelukkende tilfalder Lodserne, medens de overordnede, altsaa Overlodser og de to Lodsinspektører, som bekendt, lønnes af Staten.

Krigsministeren (Madsen): Den ærede Rigsdagsmand for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har spurgt mig om, hvad det er, der for Tiden bygges ved Vestenceinten, uden at der dertil er be-gæret nogen Bevilling paa Finansloven. Det ærede Medlem har faaet meddelt, at det er Krudtmagasiner, der arbejdes paa, og spurgte, hvorfra jeg har faaet Pengene dertil. Den Oplysning, den ærede Rigsdagsmand har faaet om disse Bygningers Bestemmelse, er ganske rigtig. Grunden til, at det ærede Medlem ikke har fundet nogen Bevilling paa Finansloven til dette Øjemed, er den, at dette Arbejde udføres uden Udgift for Statskassen. Som ærede Medlemmer ville erindre, meddelte jeg for et Aar siden, den 19. Oktober i Fjor ved Finanslovens Behandling her i dette Ting, at det ene Krudttaarn paa Amagers Nord-Vestkyst nemlig det, som ligger nærmest ved København og altsaa er farligst for Byen, vilde blive nedlagt som Krudtmagasin, idet det var lykkedes mig ved Forhandling med den daværende Minister for offentlige Arbejder (Hørup) at finde en Løsning, hvorved dette ene Krudttaarn vilde blive rømmet. Ved Lov Nr. 77 af 3. April 1900 var nemlig Indenrigsministeren — nu Minister for offentlige Arbejder — bleven bemyndiget til at meddele Københavns Havnevæsen Tilladelse til at foretage Landvindinger i Kalvebod Strand

mellem Langebro og Havnens Sydgrænse. Ifølge den mellem Ministeriet for offentlige Arbejder og Krigsministeriet afsluttede Overenskomst opfylder Københavns Havnevæsen nu i Overensstemmelse med anførte Lov et Vandareal Syd for Langebro og muliggør derved Flytning af Krudtbeholdningen i det nordligste af de omhandlede Krudttaarne, som vilde træde hindrende i Vejen for den nye Landvindings Anvendelse. Havnevæsenet tilvejebringer derfor det fornødne Rum til Erstatning for Krigsministeriets Afsavn af det inden for Opfyldningens Omraade liggende Fredskrudtmagasin Nr. 1 og afholder tillige Udgifterne ved Krudtbeholdningens Flytning til de ny Magasiner. Disse blive anbragte i saa stor Afstand fra Byen som muligt, nemlig paa Vestfronten, og for Tiden er der under Opførelse 22 Perpendikulær-Kasematter, fordelt i 3 Grupper paa 8, 8 og 6 under Volden. Dette Arbejde forventes færdigt den 1. Juni 1903, og der paaregnes en Udgift af indtil 250,000 Kr., som udredes af Havnevæsenet. Staten erholder altsaa fuld Erstatning for det Krudtmagasin, der opgives, samtidig med at man imødekommer det i de senere Aar gentagne Gange og med stærkt Eftertryk fremsatte Ønske om, at de store Krudtbeholdninger maa blive flyttede bort fra Byens umiddelbare Nærhed. Det er her ved lykkedes uden Udgift for Statskassen at løse det vanskelige Spørgsmaal at fjerne denne store og for Hovedstaden saa farlige Krudtbeholdning og anbringe den paa et Sted, hvor Faren for Omgivelserne er formindsket til det mindst mulige. Hele denne Ordning, der er sket efter Aftale mellem de to Ministerier, er saaledes af ren administrativ Natur og behøvede derfor ikke at forelægges for Rigsdagen. Det har imidlertid været det ledende Princip for mig under hele min Virksomhed som Minister altid at være i fuld Overensstemmelse med det høje Ting og at sørge for, at dette faar saa fuld Klarhed som muligt over alle militære Spørgsmaal, hvad jeg anser for heldigst ogsaa for Hærens Interesser. Dette Princip har ogsaa været bestemmende for mig i nærværende Tilfælde, og derfor har jeg, som anført, dels omtalt denne Sag her i Salen for et Aar siden, dels personlig givet Finansudvalget de for-